

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 39. Causa Cecilian.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V.
A. C. 411.

& Malos complectitur, & Status Vitæ futuræ, ubi Boni & Mali non amplius erunt permixti, atque Ecclesiæ Filii ne peccato, nec morti subjecti. Docet etiam, qua ratione in hoc mundo a consortio malorum abstinere teneamur; nempe corde separari oportet, & peccatis eorum non consentire, non semper vero est necessarium, ut externa conversatione dividamur. Hic etiam Donatistarum hypocrysin refutat, quod in Collocatione cum Catholicis considerare recessissent, quia scriptum est: *In Concilio impiorum non sedi.* Et tamen cum Catholicis intrare Religioni non duxerint, etiamsi scriptum sit: *Et cum iniqua gentibus non introibo.* Quoniam autem

Psal. 25. 4.

c. 10.

Donatistæ dicebant, hac distinctione duas Ecclesias asseri, S. Augustinus demonstrat, non duas Ecclesias, sed ejusdem Ecclesiæ diversos Status dari.

§. XXXIX.

Causa Ceciliani.

Quæstione juris hoc modo discussa, Comes Marcellinus voluit, ut de Quæ-

c. 11.

stione Facti, & prima Schismatis origine ageretur. Catholici petierunt, ut Acta, quæ offerebant, legerentur, cui petitioni Donatistæ quamdiu potuerunt, satisfactionis variis tricis, obstiterunt. Tandem ad

ad Cecilianum causam ventum, & primo
lecta sunt, quæ Anulinus datis ad Impe-
ratorem Constantinum duabus Epistolis
retulerat, & deinde Constantini Episto-
læ ad Episcopos datæ, quibus præcipie-
bat, ut in causam Cecilianum accusati in-
quirent. Rursus Sententia Melchia-
dis Papæ, aliorumque Episcoporum Gal-
liæ, & Italiæ Romæ congregatorum le-
cta; postquam autem Acta primæ Ses-
sionis hujus Concilii Romani lecta fuis-
sent, Donatistæ importunitate obtinue-
runt, ut dilata lectione secundæ Sessionis,
Acta ab ipsis oblata legerentur. Itaque
litteras legerunt a Mensurio Episcopo
Carthagenensi, Cecilianum Prædecessore,
& Secundo Tigistano, Numidiæ Prima-
te datas, quibus demonstrare nitebantur,
quod Mensurius SS. Scripturas sub Per-
secutione Diocletiani tradidisset; verum
hæ litteræ crimen non demonstrabant.
Tum legerunt Concilium suum septua-
ginta Episcoporum contra Cecilianum
Carthagine celebratum, ubi eum conde-
mnarunt absentem, quod a Traditoribus
ordinatus fuisset.

Catholici sua ex parte quoque Con-
cilium Cirthanum, cui idem Secundus
Tigistanus præerat durante Persecutio-
ne quarta Martii anno 305. actum reci-
tarunt. Donatistæ plura huic Concilio
objiciebant. Primo contra diem appo-
sitam,

Kk 3

Sæculum V.
A. C. 411.

c. 12.
Sup. l. X.
§. 10.
Ib d. n. 11.

c. 13.

c. 14.
Sup. l. IX.
§. 34.

Sup. l. IX.
§. 13.

Sæculum V.
A. C. 411.

Causa Ce-
ciliani.

c. 17.

litam, dicentes, Conciliis diem apponi non oportere. Ad hoc respondebant Catholici, semper morem fuisse Catholicis, diem, & annum Conciliis suis apponere. Deinde Donatistæ affirmare audebant, falsum esse hoc Concilium, quod sub Persecutione Concilia celebrare fuisset impossibile. At demonstrabant Catholici ex Actis Martyrum populum fidelem etiam Persecutionis tempore ad Collectas & Conventus Ecclesiasticos congregari non cessasse, & similiter duodecim Episcopos ad Domum privatam convenire potuisse. Ex hoc autem Concilio conficiebatur, Secundum, & plures alios, scilicet illos ipsos, qui Cecilianum damnaverant, Traditores fuisse.

c. 16.

Donatistis Decretum Concilii sui Carthaginensis crepare non cessantibus, Catholici responderunt, Concilium istud Ceciliano tam parum nocere posse, ac Concilium Maximianistarum nocuisset Primiano ipsorum Episcopo, in ista Collocatione præsentis, qui a Maximiani Secta absens, sicut olim Cecilianus a Secta Majorini, damnatus fuerat. Tunc a Donatistis istud Exemplum, & vis Veritatis hæc verba expressit: *Una Causa, aut Persona, alteri Cause, aut Personæ nocere non potest.* Idipsum Catholici Donatistis respondere solebant, ut demonstra-

Sup. l. XIX.
§. 54.

strarent, Ceciliani crimen, etiam tum si ^{Sæculum V.} convictus fuisset, Successoribus ejus, & ^{A. C. 411.} aliis Africæ Episcopis, multo minus Ecclesiæ universali præjudicio esse potuisse.

Deinde ad finem deducta est Lectio Concilii Romani, in quo Cecilianus absolutus. Legatus urgebat Donatistas, c. 18. ut quidquam, si possent, hujus Concilii Auctoritati opponerent. Dixerunt, ipsum Melchiadem Papam, qui illi Concilio præfuiisset, (*) Traditoris Nota fuisse fœdatum. Id ut probarent, Acta valde prolixa legi voluerunt, ex quibus autem nullum conficiebatur argumentum. Post hæc lecta est Imperatoris Constantini Sententia, id est, Epistola ad Eumalium Africæ Vicarium data, in qua ^{Sup. L. IX.} pronunciabat, Ceciliani Innocentiam, S. 19. & Donatistarum calumniam sibi fuisse perspectam. Marcellinus iterum instare, ut ad hanc Constantini Epistolam responderent; legerunt textum Optati, ex c. 20. quo nullum argumentum erui poterat, imo, tota pagina perlecta, apparuit ipsum,

Kk 4

non

(*) Protestans pro voce *presida*, posuit: *hat den Vorsitz gehabt*. his fraudibus lectoribus suis Protestantibus vult persuadere, omnibus Episcopis æqualem fuisse Jurisdictionem. Quippe debuisset ponere: *Ist dem Concilio vorgestanden*.

Sæculum V. non quod Donatistæ volebant, sed con-
A. C. 411. trarium dicere, nempe Cecilianum suis
 se sententia Judicis innocentem. Rile-
 runt adstantes, qui viderant, quam se-
c. 21. 22. 23. vide petiissent hæc legi. Alia quoque
 Acta legi postularunt, quæ magis Catho-
 licorum causæ favebant. Rursus, ipi
 instantibus, lectum est aliquod documen-
 tum, quod occasionem præbuit legendi
o. 24. illa Acta, quibus omnia quondam Felici
Sup. l. X. Aptungitano Cecilianus Ordinatore ob-
§. 12. iecta plene diluebantur.

§. XL.

Collationis Exitus.

Donatistis nihil habentibus, quod his
 Actis responderent, & centies anti-
 quam crambem recoquentibus, tandem
Brev. c. 25. Marcellinus dixit: *Si nihil vobis est,*
quod opponatis, ne gravemini egredi, ut
sententia de omnibus Articulis pronun-
cians, litteris consignari possit. Egressi
 sunt utrinque omnes. Tum Marcelli-
 nus sententiam dictavit, & revocatis
Aug. post. Partibus recitari iussit. Interim Nox
Coll. c. 12. irruerat, & ad absolvendam lectionem
Coll. 3. 279. faces accensæ, quamvis summo mane
 congressi fuissent, & dies octava Junii
 ageretur. Nempe valde prolixa illa Acta
 fuere, & articulos quingentos octoginta
 septem complectebantur. Ex his nobis
 ducent.